

hij hoort te zijn'

achter de mannen.

FOTO JEAN-PIERRE JANS

nadigd spreker, die zijn publiek een dik uur lang muisstil houdt.

Hem werd een paar maanden geleden bijna de toegang tot Nederland geweigerd nadat de PVV, het CDA en de PvdA Kamervragen hadden gesteld over de controversiële uitspraken die hij in het verleden had gedaan. Zo zou Yasin beweerd hebben dat Amerika bewust het aidsvirus heeft uitgezet in Afrika en dat moslims alleen moslimvrienden mogen hebben. Die uitspraken zijn volgens Yasin uit hun verband gerukt door de media. Of het deze uitspraken zijn die hem zo populair maken bij jonge moslims, is niet duidelijk. Dát hij dat is, is een ding dat zeker is: het merendeel van het publiek in de Polder vanmiddag is onder de dertig.

Yasin sluit af met de Albert Heijntas waarmee bestuursleden voor de preek zijn rondgegaan om geld in te

zamelen voor de financiële tekorten waarmee de Poldermoskee kampt. Yasin barst bijna uit zijn voegen: "Hoe vernederend is dat? Met een plastic tas rondgaan om kleingeld op te halen! Volgende week brengen jullie allemaal een envelop mee met daarin minstens een biljet." Een aantal mannen begint nu onrustig heen en weer te schuiven, hier en daar wordt heel zachtjes gegrinnikt.

Yasin is niet de enige controversiële spreker die een warm welkom vindt in de Poldermoskee. Zo is ook Tariq Ramadan – omstrede omdat hij zou pleiten voor islamisering van Europa – er verscheidene keren komen spreken en werden vraagtekens geplaatst bij oprichter en imam Mohammed Cheppih en zijn betrokkenheid bij de Arabisch-Europese Liga.

Bestuursvoorzitter Yasmine el Ksaihi (23) stoort zich aan die kritiek: "De woorden van imams worden vaak uit hun verband gerukt, krijgen in Nederland al snel het stempel radicaal, terwijl dan achteraf blijkt dat het wel meevalt." Legerimam Ali Eddaoudi bijvoorbeeld, over wiens aanstelling onlangs in de Tweede Kamer ophef ontstond omdat hij te radicaal zou

'De jongeren zijn kritischer en vragen steeds waarom'

zijn: "Eddaoudi radicaal? Die doet geen vlieg kwaad. Dat is echt een schatje."

Na de preek gaan in de vrouwenruimte de hoofddoeken af, de djellaba's uit. Er wordt gelachen en bijgekletst, kinderen bewonderd, complimentjes over haren en schoenen gaan over en weer. Onder de paarse hoofddoek van Yasmine el Ksaihi komt een grote bos haar tevoorschijn. Hafida Kamouni draagt geen hoofddoek, maar voelt zich net zo goed thuis in de Poldermoskee. De preek van vandaag vond ze alleen wel wat heftig: "Ik heb meer met rustige sprekers."

Ze vertelt dat ze lange tijd niet meer naar een moskee ging, tot de komst van de Poldermoskee: "Naarmate je ouder wordt, ga je op zoek naar meer spirituele invulling, naar meer rust in je leven. Die vond ik hier."

'Donatiemaand' als redding

De Poldermoskee zou dan volgens voorzitter Yasmine el Ksaihi een gat in de markt kunnen zijn, hij heeft wel een 'doneermaand' nodig. Om de aannemer en de achterstallige huur te kunnen betalen, is nog minstens 100.000 euro nodig. Aan lonen wordt geen euro gespendeerd: de Poldermoskee wordt gerund door vrijwilligers. De zes bestuursleden, de schoonmakers, de leraren van de weekendschool, de tientallen helpende handen bij evenementen: iedereen doet het voor niets. Het interieur komt uit donaties, met een bonte verzameling stoelen en tafels als gevolg. Het bestuur maakte meteen in het begin al duidelijk geen geld van de Nederlandse overheid noch van buitenlandse financiers te willen en hoopte de huur te kunnen betalen met de verhuur van de rest van het gebouw aan welzijnsinstellingen en bedrijven. Dat was een misrekening. Nog geen maand na de opening meldde de Poldermoskee in geldnood te zitten: ze konden de huur niet meer betalen en hadden een schuld van bijna een ton. Deze maand houdt het bestuur een doneermaand, waarin de moskee met eten, muziek, een rommelmarkt, kinderactiviteiten en sportdagen de benodigde 100.000 euro bij elkaar hoopt te krijgen. Volgend jaar trekken ze in een nieuwe ruimte. Waar die komt, is nog onduidelijk.

Ze kan zich de moskee van haar jeugd nog wel herinneren: "Mijn vader stuurde me naar de moskee voor Arabische les. De leraar was zo'n autoritaire man met een baard, een beetje eng vond ik hem."

Er is sindsdien veel veranderd: "Moslimjongeren van nu zijn kritischer dan hun ouders. Die namen het geloof vaak klakkeloos over van hun ouders in Marokko of Turkije. Wij zijn opgegroeid in twee culturen en vragen constant waarom."

Juist het gebrek aan informatie maakt dat sommige moslimjongeren radicaliseren: "Als jongeren die vragen hebben geen antwoorden krijgen, gaan ze googelen. Dat levert onbetrouwbare informatie op. In de Poldermoskee kunnen ze hun vragen stellen."

Dat open karakter trekt Kamouni zo aan: "Polderislam is de islam zoals hij hoort te zijn, in zijn authentieke vorm. Het is geen 'mag-moet-islam' meer, zoals de oudere generatie die beleefde, maar een islam van goede intenties, waar waardering en respect belangrijk zijn."

El Ksaihi is het met haar eens: "Jongeren zijn kritischer en toegankelijker. Dat komt ook door hun Nederlandse identiteit, het rechtstreekse en de nieuwsgierigheid die ze hebben." Of met de Poldermoskee ook een nieuwe islam is opgestaan, kan ze niet zeggen: "Er is een kritische groep opgekomen waarvan een deel gematigd is en een deel orthodox. Ik heb met geen van beide een probleem, zolang ze zichzelf maar als onderdeel zien van de Nederlandse samenleving."

Aandacht is er in elk geval genoeg: "We kregen op een gegeven moment zo belachelijk veel aanvragen van pastoraten, universiteiten en bedrijven, dat we een rondleidingsstop hebben moeten inlassen."

Datzelfde geldt voor de islamitische gemeenschap: "De Poldermoskee zou best eens een gat in de markt kunnen zijn. Er is onder veel Nederlandse moslimjongeren zo'n ontzettend grote behoefte aan een moskee waar ze zich thuis voelen." Daarom: "Hoe meer Poldermoskeeën, hoe beter."